

med, at den Brandforsikringsanstalt, hvori Eiendommen er forsikret, er fuldstændig paa- lidelig. Dersom Laanebestyrelsen ikke tog et saabaant Hensyn, vilde man grumme let komme paa en Wildbane. Dersom man alt- saa vil have, at man skal tage Hensyn til andre Brandforsikringer end de to af Staten kontrollerede, Kjøbstadernes og Landbyg- ningernes Brandforsikringer, maatte der paa authentisk Maade tilflyde Laanebestyrelserne Meddelelse om, hvilke Brandforsikringer man kunde tage for gode. Men naar dette sker, vil selvfølgelig ogsaa enhver Laanebestyrelse rette sig derefter og altsaa kunne anbefale og indstille Laan i de Panter, som ere forsikrede paa saadanne Steder. Videre kan, synes mig, Laanebestyrelserne ikke gaa. — Jeg skal iøvrigt med Hensyn til Lovforslagets § 1, der omhandler en Mildnelse af den For- dring, der stilledes tidligere om 1 pCt. Af- gisten, og Bestemmelsen om, at Renten skal betales forud, erklære, at det ser ud til, at det vil være nødvendigt at modificere denne Fordring noget, dersom vi skulle være lige- saa træsnede med Hensyn til vore Panter, som vi have været hidtil. Jeg tror imid- lertid, at man vil kunne udlåne Midlerne, naar man vil gaa op til den Grændse, som Loven har fastsat. Det have vi i Frederiks- borg Amt ingenstinde gjort. Vi have i Reg- len bevæget os mellem tyve og nogle og tyve Procent af Eiendommens ordenlige Taxationsværdi. Naar jeg bruger Udtrykket „or- dentlige Taxationsværdi“, vil jeg dermed kun betegne, at nu og da fremkommer der Taxationer, som Overformynderiets Laane- bestyrelse i Frederiksborg Amt har erkjendt for at være højere, end de burde være. — Jeg skal meget anbefale Lovforslaget, men iøvrigt slutte mig til de Udtalelser, der kom før fra det ærede Medlem (Magen) om Umuligheden af eller Ubenjagtmaessigheden i at forandre Bestemmelsen om den Betjend- gjørelsesmaade, som hidtil er fulgt.

Suel: Jeg beklager ikke at være enig med den ærede sidste Læser og det ærede 4de Medlem for 1ste Kredss (Magen) om den lille Bestemmelse angaaende Avertisse- menterne i de mest udbredte Blade. Hvis vi her skulde lovgive om Stiftstidendernes Privilegier, skulde jeg ganske vist have den samme Opfattelse som de ærede Medlemmer, men det er jo kun en lille Undtagelseslov, der for den væsentligste Del falder bort, naar Aaret er omme, nemlig med Hensyn til 1 pCt. Afgiften. Men da i de praktiske For- hold Laanebestyrelserne bestandig have havt Opfordring fra Administrationens Side om at avertere i de mest udbredte Blade, og det

bestandig har været overladt til Laanebe- styrelsernes Skjøn, hvilke Blade de ansaa for at være de mest udbredte, ser jeg ikke, hvorfor man skulde lægge denne lille Lov Hindringer i Veien, fordi det, der hidtil har været Praxis, nu bliver lovbestaaet. Jeg har i flere Aar havt den Ære at være Formand for Laanebestyrelsen i Aarhus Amt, og vi have der havt denne Ordre og ere komne vel ud af at avertere saavel i Høire- som i Venstreblade, der vare de mest ud- bredte, de andre ere vi gaede forbi; og havde jeg havt den Ære at være Formand endnu i denne Laanebestyrelse, vilde jeg ikke have været nødt til at avertere i flere Blade, end jeg før har gjort, fordi denne Bestem- melse blev optagen i Loven. — Der kom en Udtalelse fra det ærede Medlem for 1ste Kredss (Th. Nielsen) om, at det var uønskeligt, at Laanene blev udbudte i saa smaa Por- tioner som muligt. Jeg skal i den Anledning oplyse, at i de 7 Aar, hvori jeg havde den Ære at være Formand i Laanebestyrelsen for Aarhus Amt, udbød vi efter Ordre eller Anmodning — hvad man skal kalde det — fra Overformynderibestyrelsen her i Kjøben- havn Laanene i Portioner fra 1,000 til 50,000 Kr., og jeg tror ikke, at det ret vel gaar an med en Antalt som Overformyn- dertiet at udbjude Midlerne i mindre Laan end 1,000 Kr. Som sagt, i min Tid er der givet Laan til Folk i Aarhus Amt, som kun forlangte 1,000 Kr., og jeg tror altsaa at kunne sige, at man fra Overformynderiets Side paa Forhaand har havt Opmærksom- heden henvendt paa Smaafolks Krav. — Jeg skal endelig lige overfor det samme ærede Medlem bemærke, at naar der i enkelte Laanebestyrelser har været et Ønske tilstede om, at Overformynderiets Panter i Landbygning- er helst skulde assjureres i den almin- delige Landbyggningsbrandassurancesforening, saa det deri, at man vidste, at en be- stemt Kasse, som jeg ikke her nærmere skal betegne, arbejdede med en betydelig Under- balance, en saa betydelig Underbalance, at Laanebestyrelserne vare udfatte for, at der kunde ved visse Leiligheder blive Brøvl om større Summers Adbetaling af Brand- kassen. Laanebestyrelserne vare ganske vist ikke uvidende om, at Kassen var bygget paa et solidarisk Ansvar, men hvor Pengene ikke ere tilstede i det givne Øeblik, men først skulle staffles tilstede, kan Pantet jo mulig komme til at vente paa sin Assurancejum. Det var imidlertid ogsaa et helt andet For- hold, som gjorde, at jeg altid udtalte Ønsket til de Folk, der søgte Laan, om, at de skulde gaa til den almindelige Landbyggningsassuranc- forening, nemlig at jeg tænkte mig, at der til